

Kleinbedrijf maakt te weinig gebruik van gunstig belastingtarief voor innovaties

Regels fiscale steun voor innovaties vaak te ingewikkeld en tijdrovend voor mkb

Klaas Broekhuizen
Amsterdam

Veel jonge en kleine bedrijven die borg staan voor tal van innovaties, vergeten gebruik te maken van het voordelige belastingtarief van de zogeheten innovatiebox. Het geldt dat het kabinet jaarlijks reserveert om innovaties fiscaal te stimuleren, zal ondertussen wel opgaan, maar het aantal bedrijven dat gebruikmaakt van die steun is vermoedelijk kleiner dan tweeduizend. 'Zo wordt een bewezen bijdrage aan de groei van onderzoeksactiviteiten gemist.'

Dit zegt Erik Jansen, belastingadviseur bij Innovative Tax in het oosten van het land en specialist als het om de innovatiebox gaat. 'Het is een succesvolle regeling en er wordt toenemend gebruik van gemaakt, maar er zouden veel meer ondernemingen van kunnen profiteren. Ik ben zeker niet de enige die deze indruk heeft. Ook grotere bedrijven, waar soms wel vijftig mensen werken, hebben er dikwijls nog niets mee gedaan.'

De indruk die Jansen heeft, sluit naadloos aan bij die van PvdA-leider Diederik Samsom. Die bepleitte vorige week in het FD dat een groter deel van de beschikbare innovatiegelden bij het midden- en kleinbedrijf terecht komt. Financieel adviesbureau PwC stelt ook

'Ook grotere mkb-bedrijven hebben dikwijls nog niets met de innovatiebox gedaan'

dat vooral grote ondernemingen de regeling benutten. Daar zijn drie redenen voor. Kleinere ondernemingen zien vaak zelf niet dat ze innovatief zijn. De Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RvO) is strenger geworden bij de beoordeling van subsidieaanvragen voor innovaties. En de administratieve last rond innovatiesubsidies is volgens PwC niet gering, maar niet onoverkomelijk. Die subsidie is een van de routes naar de innovatiebox.

In 2007 introduceerde het kabinet de octrooiabox. Een jaar later werd deze ook opengesteld voor succesvolle innovaties. Vanaf 2010 is de innovatiebox verder verruimd door het effectieve tarief te verlagen tot 5% en de limieten voor het innovatievoordeel af te schaffen. In 2010 is € 324 mln van de jaarlijks begrote € 625 mln bij de bedrijven blijven hangen en over 2011 raamt ministerie van Financiën dat er in totaal € 527 mln op de juiste plek terecht komt. Inmiddels zal de volledige € 625 mln wel benut worden, maar het aantal bedrijven dat profiteert is waarschijnlijk nog geen tweeduizend.

'Bedrijven beseffen vaak niet dat ze aanspraak kunnen maken op deze regeling', zegt Jansen. Er zijn vier ingangen om in de innovatiebox te komen: via een zelf ontwikkeld octrooi, patent of kweekrecht — bij zadenveredeling — of als ze al subsidie hebben gekregen via de WBSO-regeling — Wet bevordering speur- en ontwikkelingswerk. ICT-bedrijven benutten vaak laatstgenoemde ingang.

Volgens de WBSO kunnen bedrijven bij de RvO een subsidieaanvraag indienen voor een aan-



PvdA-leider Diederik Samsom en premier Mark Rutte tijdens de Algemene Beschouwingen in september vorig jaar. FOTO: HH

Voordeel Innovatie

Een bedrijf in de sector biotechnologie ontwikkelt in drie jaar een innovatie. Dat kost € 3 mln aan voortbrengingskosten. De innovatie wordt verkocht voor € 15 mln. In een vaststellingsovereenkomst komen bedrijf en Belastingdienst overeen dat 67% van winst voor rente en belastingen, oftewel € 10 mln van die verkoopsom, kwalificeert als voordeel uit innovatie. Daar moeten de € 3 mln kosten van worden afgetrokken. Zonder rekening te houden met 'ingroei' wordt over de resterende € 7 mln dan slechts het effectieve tarief van 5% vennootschapsbelasting toegepast. De rest is belast tegen het normale tarief.

tal uren dat werknemers aan de innovatie kunnen werken. Het mkb heeft de weg naar het WBSO wel gevonden, maar vergeet dan het fiscale voordeel van de innovatiebox te benutten. Terwijl de WBSO-beschikking daar juist toegang toe geeft. Die beschikking is feitelijk een certificaat waaruit blijkt dat het bedrijf innovatief is, en naar de Belastingdienst een vrijbrief is om voor de forse korting van de innovatiebox in aanmerking te komen. Bedrijf, adviseur en Belastingdienst moeten dan onder-

handelen hoe die korting in elkaar wordt gestoken, 'maar daar heb ik nog nooit een dispuut over gehad', zegt Jansen. 'Daar komen we altijd uit. Niet omdat ik te vriendelijk ben of omdat de Belastingdienst Sinterklaas is, want dat is niet zo.'

Jansen wijst nog op een 'belangrijke weeffout' in de regels voor de innovatiebox. 'Nu maken kleine bedrijven of starters nieuwe onderdelen voor een multinational als Philips of ASML. Daar krijgen ze een vergoeding voor. Zodra de multinational er brood in ziet, neemt hij het eigendomsrecht van de vinding over. Alle winsten die daarna aan die vinding zijn toe te schrijven, worden in de innovatiebox slechts tegen 5% belast. Mijn pleidooi is die toeleverancier ook toegang tot de box te gunnen.'

Twee andere 'probleempjes' die Jansen vaak tegenkomt zijn eenvoudig te voorkomen. In de ICT berust het auteursrecht op nieuwe software bij de programmeur. Als bedrijven daar pas achter komen als die software geld waard blijkt te zijn, is het lastig wijzigingen in de arbeidsovereenkomst aan te brengen. Het andere advies is om verschillende groepsmaatschappijen tot een fiscale eenheid te smeden, dan kunnen ze personeel onderling 'ter beschikking stellen' om aan innovaties te werken.

'Dat moet je regelen voordat de Belastingdienst komt om over de innovatiebox te praten', zegt Jansen. 'Je moet als bedrijf ook helder hebben waar je je geld nu echt mee verdient en hoeveel daarvan te danken is aan een of meer innovaties. Dan kom je er wel uit met de Belastingdienst.'

